

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ О.О.БОГОМОЛЬЦЯ
Кафедра хірургії з курсом абдомінальної хірургії

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Проректор закладу вищої освіти з
науково-педагогічної та
навчальної роботи

д.мед.н., проф. О.М.Власенко

« » 2026 р.

РОБОЧА НАВЧАЛЬНА ПРОГРАМА З ДИСЦИПЛІНИ
ВД 6.4 “ХІРУРГІЧНІ АСПЕКТИ ТРАНСПЛАНТОЛОГІЇ ”
(6 рік навчання)

Освітній рівень другий (магістерський)

Галузь знань 22 Охорона здоров'я

Спеціальність 222 Медицина

Освітня програма ОПП Медицина

Розроблено та внесено: Національний медичний університет імені О.О. Богомольця

Розробники: Завідувач кафедри хірургії з курсом абдомінальної хірургії, професор, д. мед. н. І.В. Колосович, доцент кафедри хірургії з курсом абдомінальної хірургії, к.мед.н. І.В. Черепенко

Робочу програму схвалено на засіданні циклової комісії з хірургічних дисциплін

Протокол від «_31» _серпня_____2026 року № _1 ____
Голова циклової комісії з хірургічних дисциплін

доцент, к.мед.н.

(О.П. Стеценко)

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни	
		Денна форма навчання	Заочна форма навчання
Кількість кредитів – 3	Галузь знань <u>22 Охорона здоров'я</u> (шифр і назва)	Нормативна (за вибором) Денна	
	Напрямок підготовки <u>другий (магістерський) рівень</u> (шифр і назва)		
Модулів – 1	Спеціальність: 222 МЕДИЦИНА	Рік підготовки	
Змістових модулів – 2		6-й	–
Індивідуальне науково-дослідне завдання _____		Семестр	
Загальна кількість годин – 90		11-12-й	–
Тижневих годин для денної форми навчання: Аудиторних: 26,7 Самостійної роботи студентів: 23,3	Освітньо-кваліфікаційний рівень: <u>магістр</u>	Лекції	
		год	0
		Практичні, семінарські	
		30 год	0
		Лабораторні	
			0
		Самостійна робота	
		60 год	0
		В т. ч Індивідуальні завдання:	
		0 год	
		Вид контролю: дифзалік	

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета вивчення транспланталогії – засвоєння теоретичних та практичних знань з етіології, патогенезу, клінічних проявів недостатності функції життєво важливих органів: серця, печінки та нирок, що потребують трансплантації, методів діагностики декомпенсації функції печінки, нирок, серця, етапів оперативного лікування – видалення донорського органу, ураженого органу, техніки імплантації, анестезіологічного супроводу, консервативного та медикаментозного етапів підтримки реципієнта, а при необхідності донора, профілактики ускладнень та реабілітації хворих у межах, відповідних підготовці лікаря з урахуванням особливості його спеціальності.

Завдання:

Визначати найбільш поширені клінічні симптоми і синдроми в клініці хірургічних хвороб серця, печінки та нирок, що потребують трансплантації. Діагностувати захворювання, що призводять до декомпенсації функції найбільш важливих органів людини.

Оволодіти морально-деонтологічними принципами медичного фахівця та принципами фахової субординації в транспланталогії.

Вміти вести медичну документацію у клініці хірургічних хвороб, зокрема в транспланталогії.

Визначати тактику ведення (принципи оперативних втручань та консервативного лікування, реабілітаційні заходи) в транспланталогії.

Визначати основні принципи лікування донора і реципієнта, реабілітації і профілактики ускладнень хірургічного втручання.

Здійснювати прогноз життя та працездатності після трансплантації серця, печінки та нирок.

Проводити первинну і вторинну профілактику ускладнень після етапу трансплантації.

Демонструвати вміння виконувати необхідні медичні маніпуляції до, під час та після етапу пересадки органів.

Надавати невідкладну медичну допомогу при декомпенсації функції пересадженого органу.

Проводити диференціальну діагностику, обґрунтовувати і формулювати попередній діагноз хірургічних ускладнень пересадки.

В результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен знати:

засвоїти анатомічні особливості кровопостачання та інервації органів і тканин, що потребують пересадки;

вивчити етіологію, патогенез, класифікацію, та клінічну картину захворювань в стадії декомпенсації органів і тканин;

Оволодіти морально-деонтологічними принципами медичного фахівця та принципами фахової субординації у хірургії, та особливості, що виникають при трансплантації органів;

Трактувати результати лабораторного та інструментального дослідження.
Знати абсолютні та відносні протипоказання до виконання трансплантації органів.
Знати алгоритми хірургічної тактики та передопераційної підготовки донорів і реципієнтів.
Знати загальні принципи трансплантаційних хірургічних втручань
Знати фактори ризику виникнення ускладнень в трансплантології
Знати основні причини та механізми відторгнення трансплантату
знати основні принципи проведення імуносупресивної терапії..
Здійснювати прогноз життя та працездатності донорів і реципієнтів при трансплантації органів і тканин;
вміти вести медичну документацію у клініці.
Знати особливості пересадки донорських органів.
Засвоїти принципи пересадки серця.
Відрізняти типи пересадки органів черевної порожнини.
Визначати принципи пересадки нирок.
Вивчити особливості пересадки печінки.
Трактувати види пересадки печінки.
Виділяти принципи та види пересадки кінцівок.
Знати сучасні види пересадки кишечника.
Визначати використання мікросудинних анастомозів та мікрохірургічної техніки в трансплантології.
Запам'ятати особливості пересадки донорських органів у різних сферах хірургії

3. Програма навчальної дисципліни

Змістовий модуль 1.

Загальні питання. Основи та особливості трансплантології.

Тема №1. Загальні питання трансплантології. Лікарський обов'язок і трансплантологія. Загальні принципи трансплантації

Визначення дисципліни трансплантологія. Історична довідка. Джерела донорських органів. Імунологічні основи пересадки органів. Деонтологічні аспекти пересадки органів і тканин. Рішення про смерть мозку. Біологічна смерть. Правові основи пересадки органів. Реконструктивна хірургія вроджених та набутих вад органів, що потребують пересадки донорських органів. Елементи та особливості трансплантології в кардіології, нефрології, ортопедії, гастроентерології.

Тема №2. Реакція відторгнення пересадженого органу. Імунодепресія. Перспективні напрямки розвитку трансплантології

Уявлення про антигени головного комплексу гістосумісності. Імунологічні основи підбору пари донор-реципієнт, порядок проведення та послідовність теснів на імунологічну сумісність. Класифікація реакції відторгнення пересаженого органу. Клінічні прояви та основи лабораторно-інструментальної діагностики реакції відторгнення трансплантату. Препарати, що застосовуються з метою імунодепресії. Механізми дії імунодепресивних препаратів. Показання до застосування тих чи інших імунодепресантів. Побічні дії імунодепресивних препаратів, профілактика та корекція

Тактика хірургічного лікування реакції відторгнення трансплантата; Використання мініінвазивних та ендоскопічних технологій. Дослідження по задієнню комп'ютерних, нанотехнологій та клітинної інженерії в транспланталогії.

Змістовий модуль 2.

Транспланталогія вроджених та набутих вад окремих ділянок тіла: легень, серця, нирок, печінки, підшлункової залози, кишківника.

Тема №3. Трансплантація легень, серця та комплексу легені-серце

Анатомо-фізіологічні дані про легені. Патологія легень, що є показанням до їх трансплантації. Принципи оперативного втручання з приводу трансплантації легень. Клінічна картина реакції відторгнення трансплантату. Імунодепресивні препарати, що використовуються при трансплантації легень. Ускладнення, що розвиваються в післяопераційному періоді. Анатомо-фізіологічні дані про серце. Можливі патогенетичні механізми розвитку захворювань серця. Клінічні симптоми і методи діагностики захворювань серця. Основні клінічні, електрокардіографічні, ехокардіографічні та рентгенологічні методи обстеження хворих з захворюваннями серця. Показання до пересадки серця. Критерії відбору реципієнтів для трансплантації серця. Деонтологічні проблеми пересадки серця. Критерії відбору реципієнтів для трансплантації серця. Сучасні можливості кардіохірургії при трансплантації серця. Профілактика відторгнення пересаджених серця. Показання до пересадки серця та легень. Критерії відбору реципієнтів для трансплантації серця та легень. Деонтологічні проблеми пересадки серця та легень. Критерії відбору реципієнтів для трансплантації серця та легень. Сучасні можливості кардіохірургії при трансплантації серця та легень. Профілактика відторгнення пересаджених серця та легень.

Тема №4. Трансплантація печінки, нирок.

Анатомо-фізіологічні особливості печінки. Біохімічні показники, що свідчать про функцію печінки. Показання для пересадки печінки. Методи забору донорської печінки. Методики пересадки печінки. Клінічна картина синдрому відторгнення печінки. Особливості ведення пацієнта після операції. Анатомо-фізіологічні дані про нирки. Клінічні симптоми і методи діагностики захворювань нирок, які потребують пересадки органу. Критерії відбору донорів та реципієнтів для трансплантації нирок. Основні клініко-лабораторно-інструментальні методи обстеження хворих, яким планується пересадка нирок. Показання до пересадки нирок та вибір методу операції. Класичні ознаки відторгнення пересадженої нирки. Основні причини відторгнення пересадженої нирки. Методи імуносупресивної терапії в післяопераційному періоді.

Тема №5. Трансплантація підшлункової залози, кишечника

Анатомо-фізіологічні дані про підшлункову залозу. Клінічні симптоми і методи діагностики захворювань підшлункової залози. Критерії відбору донорів та реципієнтів для трансплантації підшлункової залози. Основні клініко-лабораторно-інструментальні методи обстеження хворих, яким планується пересадка підшлункової залози. Показання до пересадки підшлункової залози та вибір методу операції. Класичні ознаки відторгнення пересадженої підшлункової залози. Основні причини відторгнення підшлункової залози. Імуносупресивна терапія в післяопераційному періоді. Класифікація хвороб, що потребують пересадки кишечника. Анатомія кишечника. Принципи пересадки кишечника. Особливості пересадки кишечника у дітей.

4. Структура навчальної дисципліни

Структура елективного курсу “Основи трансплантології”

Тема	Кількість годин			Індивід. СРС
	Лекції ї	Практич ні заняття	СРС	
Змістовий модуль 1 Загальні питання. Основи та особливості трансплантології.				
1. Загальні питання трансплантології. Лікарський обов’язок і трансплантологія. Загальні принципи трансплантації		6	12	<i>Протягом модулю огляд наукової літератури за темами.</i>
2. Реакція відторгнення пересадженого органу. Імунодепресія.		6	12	

Перспективні напрямки розвитку транспланталогії				Підготовка рефератів, доповідей тощо.
Змістовий модуль 2. Трансплантація вроджених та набутих вад окремих органів: серця, печінки, нирок та кінцівок.				
3. Пересадка легень, серця та комплексу легені-серце		6	12	
4. Пересадка печінки, нирок		6	12	
5. Пересадка підшлункової залози, кишечника		6	12	
ПМК				
РАЗОМ ГОДИН 90 год. 3 кредити		30	60	

Тематичний план лекцій Згідно робочої програми навчальної дисципліни лекції не заплановані.

5.

6. Тематичний план практичних занять

№ з.п.	ТЕМА	Кількість годин
	Змістовий модуль 1 Загальні питання. Основи та особливості трансплантології.	
1	Загальні питання трансплантології. Лікарський обов'язок і трансплантологія. Загальні принципи трансплантації	6
2	Реакція відторгнення пересадженого органу. Імунодепресія. Перспективні напрямки розвитку трансплантології	6
	Змістовий модуль 2. Трансплантологія вроджених та набутих вад окремих органів: серця, печінки, нирок та кінцівок.	
3	Трансплантація легень, серця та комплексу легені-серце	2
4	Трансплантація печінки, нирок	2
5	Трансплантація підшлункової залози, кишечника	2
	РАЗОМ	30

7. Види самостійної роботи студентів (СРС) та її контроль

№ з.п.	ТЕМА	Кількість годин	Вид контролю
--------	------	-----------------	--------------

1.	Особливості виконання пересадки донорських органів (вимоги до операційного розрізу, способи закриття операційної рани, види швів, сучасний шовний матеріал).	7,5	Підсумковий модульний контроль
2.	Реперфузійний синдром. Сучасні методи його профілактики та лікування.	7,5	Підсумковий модульний контроль
3.	Механізм розвитку блискавичної реакції відторгнення. Лікування, профілактика	7,5	Підсумковий модульний контроль
4.	Механізм розвитку гострої реакції відторгнення. Лікування, профілактика	7,5	Підсумковий модульний контроль
5.	Механізм розвитку підгострої реакції відторгнення. Лікування, профілактика	7,5	Підсумковий модульний контроль
6.	Механізм розвитку хронічної реакції відторгнення. Лікування, профілактика	7,5	Підсумковий модульний контроль
7.	Імунологічні основи підбору пари донор-рецепієнт, порядок проведення та послідовність теснів на імунологічну сумісність.	7,5	Підсумковий модульний контроль
8.	Мікрохірургія в трансплантології	7,5	Підсумковий модульний контроль
РАЗОМ		60	

8. Індивідуальні завдання

1. Визначення поняття “трансплатологія”.
2. Джерела донорських органів .
3. Особливості та спеціальна класифікація трансплантацій .
4. Імунологічні основи пересадки органів.
5. Особливості трансплантації легень, техніка оперативного втручання .
6. Особливості трансплантації печінки, техніка оперативного втручання .
7. Показання та протипоказання до трансплантації серця, легень та нирок.
8. Принципи передопераційної підготовки і ведення післяопераційного періоду у трансплантаційних хворих .

9. Особливості трансплантації серця, техніка оперативного втручання, критерії вибору реципієнта для трансплантації.
10. Особливості пересадки серця - легень, техніка оперативного втручання.
11. Особливості трансплантації підшлункової залози, техніка оперативного втручання.
12. Особливості трансплантації нирки, техніка оперативного втручання
13. Ускладнення в ранньому післяопераційному періоді.
14. Ускладнення імунодепресивного лікування.
15. Реакція відторгнення пересадженого органу.
16. Імунологічні основи підбору пари донор-реципієнт, порядок проведення та послідовність тестів на імунологічну сумісність;
17. Класифікація реакції відторгнення пересадженого органу
18. Препарати, що застосовуються з метою імунодепресії;
19. Механізми дії імунодепресивних препаратів;
20. Показання до застосування тих чи інших імунодепресантів; Клінічні прояви та основи лабораторно-інструментальної діагностики реакції відторгнення трансплантату;
21. Тактика хірургічного лікування реакції відторгнення трансплантата;

9. Методи навчання

Практичне заняття планується проводити у вигляді клінічних розборів хворих безпосередньо „біля ліжка”, у перев’язувальній, операційній, діагностичних кабінетах малими групами студентів (4 – 6 осіб), бажано з включенням лікарів-інтернів, клінічних-ординаторів, аспірантів. Обговорення результатів обстеження хворого, студентами у навчальній групі проводиться під керівництвом викладача з метою забезпечення правильності встановленого діагнозу, обсягу призначеного обстеження, лікувальної тактики та ін. Передбачається ведення студентами щоденника у режимі „робочого зошита” з фіксацією формульованих діагнозів, планів обстеження та лікування хворого, виконаних маніпуляцій.

Засвоєння *теми* (поточний контроль) контролюється на практичних заняттях відповідно до конкретних цілей.

10. Методи контролю

Рекомендується застосовувати наступні методи визначення рівня підготовки студентів:

1. відповіді на контрольні питання;
2. комп’ютерні тести;
3. розв’язування клінічних ситуаційних задач;
4. оцінка та трактування клініко-лабораторних та інструментальних обстежень;
5. індивідуальний контроль оволодіння практичними навичками та

елементами лікарської техніки (на фантомах, манекенах та під час курації хворого).

Підсумковий контроль засвоєння модулів здійснюється по їх завершенню на підсумкових контрольних заняттях. Оцінка успішності студента з дисципліни є рейтинговою і виставляється за багатобальною шкалою з урахуванням оцінок засвоєння окремих модулів.

Для тих студентів, які хочуть поліпшити оцінку з дисципліни, по завершенню вивчення дисципліни навчальним планом передбачено термін для перескладання.

Оцінка з дисципліни визначається з урахуванням результатів поточної навчальної діяльності студента та оцінок засвоєння ним окремих модулів відповідно до Положення про рейтингову систему оцінки навчальної діяльності студентів ВМ(Ф)НЗ України.

При проведенні усіх видів контролю (на кожному занятті; на підсумкових заняттях зі змістових модулів; на підсумкових заняттях з модулів) рекомендується застосовувати об'єктивні методи оцінки рівня володіння практичними навичками та теоретичними знаннями, віддаючи перевагу *стандартизованим* засобам діагностики.

Оцінка за модуль визначається як сума оцінок поточної навчальної діяльності (у балах) та оцінки підсумкового модульного контролю (у балах), яка виставляється при оцінюванні теоретичних знань та практичних навичок відповідно до переліків, визначених програмою дисципліни.

Максимальна кількість балів, що присвоюється студентам при засвоєнні кожного модулю (залікового кредиту) – 200, в тому числі за поточну навчальну діяльність – 80 балів (40%), за результатами модульного підсумкового контролю – 120 балів (60%).

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно конкретним цілям з кожної теми. При оцінюванні навчальної діяльності студентів необхідно надавати перевагу *стандартизованим* методам контролю: тестуванню, структурованим письмовим роботам, структурованому за процедурою контролю практичних навичок в умовах, що наближені до реальних.

Оцінювання поточної навчальної діяльності:

Вага кожної теми в межах одного модуля має бути однаковою, але може бути різною для різних модулів однієї дисципліни і визначається кількістю тем в модулі. Система оцінки поточної навчальної діяльності студентів викладена у робочій навчальній програмі з дисципліни

- 1) При засвоєнні кожної теми модуля за поточну навчальну діяльність студенту виставляються оцінки за 4-ох бальною традиційною шкалою: „5”(відмінно), „4”(добре), „3”(задовільно), „2”(незадовільно).
- Оцінку „5” (відмінно)- виставляють студенту, який глибоко і надійно засвоїв програмний матеріал, вичерпно, послідовно, грамотно та

методично його викладає, у відповіді якого тісно пов'язані теорія з практикою. При цьому студент не вагається з відповіддю при видозміні завдання, вільно справляється з задачами та питаннями другого та третього рівня оцінки знань, виявляє знайомство з монографічною літературою, вірно обгрунтовує прийняте рішення, володіє елементами лікарської техніки, різносторонніми навиками та прийомами виконання практичних робіт. Практичні навички виконує без помилок, вміє в професійній діяльності ефективно використовувати набуті знання.

- Оцінку „4” (добре) – виставляють студенту, який твердо знає програмний матеріал, грамотно та за суттю викладе його, який не допускає істотних неточностей у відповідях на запитання та виконанні необхідних практичних навичок.
- Оцінку „3” (задовільно) - виставляють студенту який має знання лише основного матеріалу, але не засвоїв його деталей, допускає неточності, недостатньо правильні формулювання, порушення послідовності викладення матеріалу, зазнає труднощів у виконанні практичних робіт або виконує їх з істотними помилками, з помилками вирішує ситуаційні задачі третього рівня контролю знань.
- Оцінку „2” (незадовільно)- виставляють студенту, який не знає значної частини програмного матеріалу, допускає суттєві помилки, невпевнено виконує практичні роботи, не вирішує завдання II-III рівня контролю знань.

- 2) Максимальна кількість, яку може набрати студент при вивченні модуля дорівнює 80 балам. Вона вираховується шляхом множення кількості балів, що відповідають оцінці “5”, на кількість тем у модулі з додаванням балів за індивідуальну самостійну роботу.

Оцінювання індивідуальної самостійної роботи студентів (індивідуальних завдань):

Кількість балів за різні види індивідуальної самостійної роботи студента (СРС) залежить від її обсягу і значимості. Ці бали додаються до суми балів, набраних студентом за поточну навчальну діяльність.

Оцінювання самостійної роботи:

Оцінювання самостійної роботи студентів, яка передбачена в темі поряд з аудиторною роботою, здійснюється під час поточного контролю теми на відповідному аудиторному занятті.

Оцінювання тем, які виносяться лише на самостійну роботу і не входять до тем аудиторних навчальних занять, контролюється при підсумковому модульному контролі.

Підсумковий модульний контроль:

Підсумковий модульний контроль здійснюється по завершенню вивчення всіх тем модуля на останньому контрольному занятті з модуля.

До підсумкового контролю допускаються студенти, які виконали всі види робіт, передбачені навчальною програмою, та при вивченні модуля набрали кількість балів, не меншу за мінімальну.

Форма проведення підсумкового модульного контролю має бути стандартизованою і включати контроль теоретичної і практичної підготовки. Конкретні форми підсумкового модульного контролю визначаються у робочій навчальній програмі.

Максимальна кількість балів підсумкового модульного контролю дорівнює 120.

Оцінювання дисципліни:

Оцінка з дисципліни виставляється лише студентам, яким зараховані усі модулі з дисципліни.

Оцінка з дисципліни виставляється як середня з оцінок за модулі, на які структурована навчальна дисципліна.

Заохочувальні бали за рішенням Вченої Ради можуть додаватися до кількості балів з дисципліни студентам, які мають наукові публікації або зайняли призові місця за участь у олімпіаді з дисципліни серед ВНЗ України та інше.

Об'єктивність оцінювання навчальної діяльності студентів має перевірятися статистичними методами (коефіцієнт кореляції між поточною успішністю та результатами підсумкового модульного контролю, кореляційний аналіз проводиться за допомогою коефіцієнта рангової кореляції Спірмена:

$$r = 1 - \frac{\sum s^2}{n^2 - n},$$

де s – різниця між рангами кожного варіанта за двома кореляційними ознаками; n – число ранжованих ознак одного статистичного ряду.

Конвертація кількості балів з дисципліни у оцінки за шкалами ECTS та 4-ри бальною (традиційною):

Кількість балів з дисципліни, яка нарахована студентам, конвертується у шкалу *ECTS* таким чином:

Оцінка ECTS	Статистичний показник
A	Найкращі 10% студентів
B	Наступні 25% студентів
C	Наступні 30% студентів
D	Наступні 25% студентів
E	Останні 10% студентів

Відсоток студентів визначається на виборці для студентів даного курсу в межах відповідної спеціальності.

Кількість балів з дисципліни, які нараховані студентам, конвертується у 4-ри бальну шкалу таким чином:

Бали	Оцінка		Алгоритм дій
	Традиційна	ECTS	
170-200	5	A	Здав
155-169	4	B	
140-154		C	
125-139		D	
111-124	3	E	
60-110	2	FX	Повторне перескладання:* 1-ше – за участі завкафедри; 2-ге – в присутності декана
1-59		F	Повторне вивчення дисципліни

* При отриманні FX на останньому перескладанні – повторне вивчення дисципліни.

Оцінка з дисципліни FX, F (“2”) виставляється студентам, яким не зараховано хоча б один модуль з дисципліни після завершення її вивчення.

Оцінка FX (“2”) виставляється студентам, які набрали таку кількість балів за поточну навчальну діяльність – 60-110. Вони мають право на повторне складання підсумкового модульного контролю не більше 2-ох (двох) разів за графіком, затвердженим навчальною частиною.

Студенти, які одержали оцінку F по завершенні вивчення дисципліни (не виконали навчальну програму хоча б з одного модуля або не набрали за поточну навчальну діяльність з модуля мінімальну кількість балів(60)), мають пройти повторне навчання з відповідного модуля. Рішення приймається керівництвом ВНЗ відповідно до нормативних документів, затвердженим в установленому порядку.

Оцінка успішності студента з дисципліни є рейтинговою і виставляється за багатобальною шкалою як середня арифметична оцінка засвоєння відповідних модулів і має визначення за системою ECTS та традиційною шкалою, прийнятою в Україні.

Орієнтовна структура підсумкового модульного контролю з дисципліни

№ п/п	Форми контролю викладачем	Місце контролю
1	Відповідь на три „ключові питання” /по одному питанню з кожного модулю/.	комп’ютерний клас
2	Розв’язання трьох тестів /по одному тесту з кожного модулю.	комп’ютерний клас
3	Розв’язання трьох ситуаційних задач /по одній задачі з кожного модулю/, одна з яких по невідкладним станам.	комп’ютерний клас
4	Огляд конкретного хворого: Збирання скарг, анамнезу захворювання та їх оцінка.	палата

	Огляд пацієнта, збирання інформації про загальний стан пацієнта та його аналіз. - Фізикальне обстеження серцево-судинної системи та її оцінка. - Фізикальне обстеження органів дихання з їх оцінкою. - Фізикальне обстеження черевної порожнини та сечостатевої системи з аналізом отриманої інформації. - Фізикальне обстеження кістково-м'язової системи /аналіз отриманої інформації/. - Виділення провідного синдрому, постановка найбільш вірогідного попереднього або синдромного діагнозу основного захворювання, його ускладнення, супутньої патології. - Складання плану обстеження. - Оцінка результатів лабораторних та інтерпретація результатів інструментальних методів дослідження /мінімум 5 досліджень хворого, з яким працює студент/. - Диференційна діагностика з урахуванням даних лабораторних та інструментальних досліджень. - Визначення принципів лікарської тактики. - Визначення прогнозу у даного хворого. - Рекомендації зміни образу життя /при необхідності/. - Виписати два рецепти на медичні препарати. - Ведення медичної документації /написати довідку про перебування в стаціонарі, лист хвороби, виписку з історії хвороби, направлення на консультацію в інший стаціонар, елементи історії хвороби/. - Участь у дискусії при обговоренні хворого.	
--	--	--

Примітка:

1. Неправильна відповідь на ключові питання, неправильне розв'язання тестів, ситуаційних задач є підставою до незадовільної оцінки.
2. Ключові питання – сучасна класифікація, особливості клініки, диференційна діагностика, лікувальна тактика на етапах госпіталізації /на дому, поліклініці, кареті швидкої допомоги/, ускладнення захворювання.
3. Оцінка з дисципліни виставляється як середня з оцінок за модулі, на які структурована навчальна дисципліна; та визначення коефіцієнту кореляції між поточною успішністю та результатами підсумкового модульного контролю за формулою.

11.Розподіл балів, які отримують студенти

Поточне оцінювання		
--------------------	--	--

	T1	T2	T3	T4	T5	Індивідуальна робота	Максимальна к-ть балів
5	36	36	36	36	36	0-20	200
4	32	32	32	32	32		
3	28	28	28	28	28		

Примітка: При засвоєнні теми за традиційною системою студенту присвоюються бали: “5” – 5 балів, “4” – 5 балів, “3” – 3 бали “2” – 0 балів.

Максимальна кількість балів за навчальну діяльність студента – 200, в т.ч. за поточну успішність – 80, за ПМК – 120, за індивідуальну самостійну роботу студента – 5 балів.

12.Методичне забезпечення

Методичні розробки для практичних занять

Кабінети практичних навичок

Тестові завдання

13.Рекомендована література

Базова:

1. "Хірургія" Т1. Кондратенко П.Г., Русін В.І.2019
2. Хірургія. Т.1. Загальна хірургія з основними видами хірургічної патології Сабадишин Р. О. Рижковський В. О. 2019
3. Хірургія. Том 2. Спеціальна хірургія. Сабадишин Р. О., Рижковський В. О. 2019
4. Хірургічні хвороби: підручник / Я. С. Березницький, О. А. Вільцанюк, М. Д. Желіба та ін. ; за ред. П. Д. Фоміна, Я. С. Березницького. — К. : ВСВ "Медицина", 2017. — 408 с.
5. Коваль Д.М., Руденко К.В. Трансплантація органів – порятунок людських життів: роль трансплант-координатора. ГО «Український центр європейської політики», 2019.
6. Новицька М. Основні зміни до законодавства України у сфері трансплантації анатомічних матеріалів людині // Науково-практичний журнал «Адміністративне право і процес», 2018
7. Трансплантологія: класифікація, особливості застосування різних видів трансплантатів. Деонтологічні аспекти, правові та юридичні основи трансплантації : метод. вказ. до практ. занять та самост. роботи студентів 3-го курсу ІІ та ІV мед. фак-тів з дисципліни "Загальна хірургія" / упоряд. В. О. Сипливий, В. І. Робак, В. В. Доценко та ін. – Харків : ХНМУ, 2020. – 20 с. Ел.джерело
8. ТРАНСПЛАНТАЛОГІЯ: ГОСТРІ ПИТАННЯ СЬОГОДЕННЯ. Коробцова Н.В., Міхалап В.Д. / «Young Scientist».- № 5 (57),May.- 2018. Ел.джерело (С.451-453)

9. Коли смерть дарує життя. Нотатки хірурга-трансплантолога. Джошуа Д. Мезріч. 2020

Допоміжна:

1. Тематичний номер «Урологія. Нефрологія. Андрологія» № 4 (21), 2020 р.
2. Проект постанови Кабінету Міністрів України «Деякі питання реалізації Закону України «Про застосування трансплантації анатомічних матеріалів людині».
3. Барсученко Ю. О. Кримінально-правові проблеми трансплантології в Україні: шляхи їх вирішення та перспективи розвитку [Електронний ресурс] / Ю. О. Барсученко // Інформація і право. — 2018. — № 2. — С. 177-182. — Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Infpr_2018_2_20
4. Кобза І. Трансплантація органів в Україні – історія в особистостях та подіях [Електронний ресурс] / І. Кобза, В. Чоп`як, Р. Жук, В. Петров // Праці наукового товариства ім. Шевченка. Медичні науки. — 2018. — Т. 52, № 1. — С. 25-32. — Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/pntsh_lik_2018_52_1_4

14. Інформаційні ресурси

Підручники

Методична література

Монографії

Інтернет

Кабінети практичних навичок